SENTINELA

ANUL III, Nr. 50
29 Noemvrie 1942

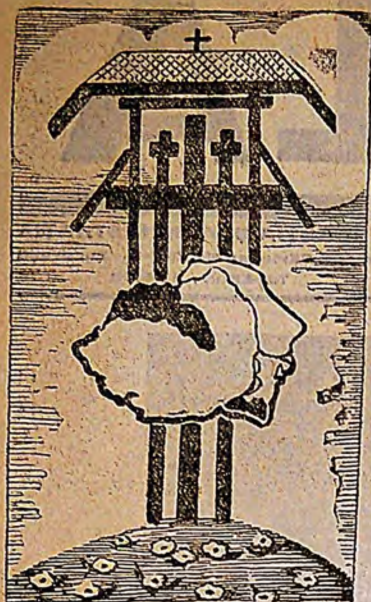
GAZETA OSTĂŞEASCĂ A NAŢIUNII
APARE DUMINICA
Inscrisă la Tribunalul Ilfov S. I. C. sub Nr. 623/1939

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
Strada Sărindar Nr. 5-7-9 — Bucureşti
TELEFON: 3.96.62

La cotul Donului dorobanţii români sdrobesc hoardele bolşevice

In luptele dela Don trupele sovietice au suferit din nou uriaşe pierderi în oameni şi material. Bravii ostaşi români, cot la cot cu viteji camarazi germani, înfruntă svârcolirile bolşevicilor, nimicind zilnic valurile de inamici, băgate fără cruţare în foc. Zeci de care ruseşti sunt nimicite zilnic, iar avioanele germane şi româneşti, împreună cu noulle arme: tankurile aruncătoare de flăcări şi mitralierele cu patru ţevi, seamănă moartea în rândurile bolşevice.

Crezul ostașului

1. Cred în Regele nostru, în Conducătorul țării și în veșnicia Neamului Românesc.
2. Port în suflet icoana României adevărate și jur să-mi jertfesc vieața pentru hotarele ei.
3. Indeplinesc ordinele fără șovăire și nu mă 'nfricoșează nici primejdia, nici trufia dușmanului.
4. Urăsc de moarte: minciuna, hoția, trădarea, fiindcă ele înjosesc și necinstesc pe ostași.
5. Iubesc camarazii; ei sunt ca și mine chezășia libertății țării, ostași bravi în războiu și lucrători harnici în uzine și ogoare, în timp de pace.
Așa să-mi ajute Dumnezeu.

Noui voluntari

Voința dârză de a continua lupta până la izbânda finală se afirmă mereu, zi de zi, de către fiii cei mai buni ai Neamului, dornici să-și slujească azi Patria în primele linii ale frontului.

Pe fiecare zi ce trece și pe măsură ce rosturile și nevoile cele mai aspre ale familiilor lor sunt împlinite, alți numeroși voluntari înaintează unităților și celorlalte autorități militare călduroasele lor cereri de participare la măreața jertfă. Este atât avânt, atâta dăruire de sine, în cererile lor impetuoase; atâta sbor năvalnic se degajă din ele, încât rămâi cutremurat în fața acestor sublime adâncimi ale adevăratului suflet românesc cuprins în ele. Un prelung fior eroic brăzdează brava frământare a Neamului nostru chemat din nou să-și arate neperitoarele-i virtuți și să-și apere neclintitele-i drepturi împotriva nimicitoarelor vultori ale istoriei. Maturi și tineri, săraci sau înstăriți, plugari și intelectuali — fără alegere, — din înalta lor chibzuință, din propriile lor imbolduri, pornesc, în marș izbânditor, împotriva barbariei bolșevice, pentru apărarea hotarelor Patriei și ale Crucii. Patriotismul nesecat, vitejia aprigă a ostașilor noștri, se împrospătează astfel, din zi în zi, cu noi forțe voluntare.

Faptele de arme ale luptătorilor și unităților române, în fiecare zi aproape, pe întinsul stepelor, văilor și crestelor din Răsărit, spulberând pragurile de cremene ale rezistenței bolșevice, dovedesc acest voluntar eroism al poporului nostru. Inlănțuitele victorii românești de pe frontul antisovietic, încununează cu lauri acest brav voluntariat al ostașilor noștri, care, în urma cererilor proprii, părăsesc, în necontenite coloane, zona interioară spre a intra în liniile de sfânt sacrificiu.

Doi ani dela semnarea Pactului Tripartit

S'au împlinit doi ani dela alăturarea țării noastre la Pactul Tripartit.

D-l Mareșal Antonescu, în cuvântul ce d-sa a adresat țării cu acel prilej, a lămurit, luminos, cauzele ce au determinat faptul adeziunii.

Fiecare român își putea da, de altfel, seama de gravitatea situației de atunci. Pe fie ce zi se înmulțeau semnele că Rusia pune la cale o mare năvală asupra Europei și, în primul rând, asupra României.

Sovietele au avut întotdeauna gânduri dușmănoase față de noi, tocmai pentrucă eram un popor cuminte, muncitor și harnic și pătruns de o adâncă conștiință națională.

Pregătirile militare uriașe făcute de bolșevici nu mai lăsau niciun fel de îndoială asupra scopurilor lor viitoare.

Amenințarea de peste Nistru devenea din ce în ce mai gravă. Bolșevismul în monstruoasa lui concepție despre justiție și drept nu vroia să înțeleagă că un neam tânăr, leal și cu atât de nobile însușiri, ca al nostru, era perfect îndrituit să se considere deplin stăpân la el acasă și că avea obligația sfântă să-și apere, cu orice jertfă, pământul strămoșesc.

Organele noastre diriguitoare își dăduseră seama de prăpădul ce ne amenința, cum și de faptul că, cu toată vitejia românească, bine cunoscută, ar fi fost cu neputință să facem față, noi singuri, puhoiului bolșevic.

Amenințată în însăși existența ei România a aderat la Pactul Tripartit.

Făcând aceasta, țara noastră se apăra pe ea și apăra și libertea și civilizația Europei.

Cele ce au urmat au învederat dreapta judecată a Conducătorului României și a guvernului său.

Nu a trecut mult și Sovietele își adunaseră forțele să invadeze Europa.

Ocuparea de către bolșevici a Basarabiei și Bucovinei, fără niciun motiv și nedreptul atac săvârșit asupra noastră, au arătat, limpede și categoric, că temerile noastre de agresiune fuseseră adânc întemeiate.

Ne-am luptat, atuncea, cu toate puterile noastre, pentru libertatea neamului, pentru granițele lăsate nouă de strămoși, pentru viitorul și destinele noastre românești și ne luptăm, și azi, cu aceeași hotărîre, cu scopul sfânt de a înlătura pentru totdeauna pericolul distrugerii și nimicirii României.

Lumea întreagă a înțeles tot dreptul nostru la viață.

Năvălitorii sovietici au fost respinși și înfrânți sângeros deși forțele lor erau uriașe.

Dreptatea cauzei noastre a triumfat și va triumfa de oarece Istoria dovedește că, în luptele dintre popoare, oricari ar fi fost greutățile de învins, adevărul a a biruit până la urmă.

Un neam, cu trecut eroic, ca al nostru, se apără, până la ultima picătură de sânge atuncea când își vede exitența în pericol.

Aceasta a făcut România și simțul de justiție mondială a binecuvântat cauza noastră.

Dobrogenii pe Don

Intr'o regiune a Donului, unde luptă o parte din forțele române, bolșevicii au deslănțuit, în ultimele zile, puternice și neîntrerupte atacuri.

Pretutindeni, încercările bolșevice au dat greș, fiindcă s'au izbit de rezistența încăpățânată a românilor.

La cota 228, unde se găsea o parte din forțele unei mari unități din infanterie, formată în majoritate din dobrogeni, rușii au contra-atacat cu forțe masive. Impingând ambele flancuri înainte, au lăsat centrul dispozitivului mai în urmă, cu scopul, ca românii printr'un contra-atac, să poată intra în acest clește de foc.

Dar, dobrogenii care s'au identificat cu metodele de luptă ale inamicului și cunoscându-i toate vicleșugurile, nu s'au lăsat amăgiți de această ofertă avantajoasă.

Au deschis, la momentul potrivit, un puternic foc de artilerie asupra aripilor inamice și prin contra-atacuri, pe toată întinderea frontului, au dat peste cap pe vrășmașul care lăsă în grabă pe teren sute de leșuri și un bogat material de războiu.

Dar încăpățânarea bolșevică și nădejdea de a smulge măcar o biruință, nu se opresc aci și cu o sete drăcească atacă din nou, în miez de noapte. Se sparg obuzele inamice în fața liniilor noastre și se aud fâlfăiri de proiectile de brandt.

Răspund ai noștri energic și din duelul acesta cel dintâi care cedează este tot bolșevicul.

Iată că pe întuneric se aud și monștrii de oțel. Rânjesc de departe cu dinți de foc. Sunt acum aproape. Gloanțele scăpate din pântecul lor trec peste capul soldaților noștri. Se pitesc dobrogenii, se fac una cu pământul de pare că ar aștepta într'un tufiș din deltă, un vânat prețios.

In beznă, se angajează lupta între oameni și tancuri. Trosnesc încheieturile monștrilor. Se răsucesc în scorburi de fier bolșevicii. Flăcările din aruncătoare spintecă întunericul, lăsând dâre lungi de lumină. Dobrogenii nu se intimidează. Ei sunt încercați în lupte. Știu să se cațere pe mogâldețele metalice, să le sleiască puterile și să le înțepenească pe loc.

Cu pierderi mari, rușii se retrag în debandadă, lăsând ca mărturie a înfrângerii din noaptea neagră ca tăciunele, câteva tancuri și stive de arme. Trec în grabă dincolo de baza lor de plecare.

Pe Don, bolșevicii au pierdut orice sorți de izbândă, căci au în fața lor pe ostașii de epopee ai Mareșalului Ion Antonescu.

Atac la cota fără număr

In partea de Nord-West a Caucazului, pe frontul văii Sibik, rușii se instalaseră puternic pe cota fără număr, care domina crestele din jur și apăra depozitele de muniții și alimente din spatele frontului.

Inaintarea unei unități de Vânători de Munte era stânjenită de focul neîntrerupt al brandt-urilor și al armelor automate, care sprijineau linia inamicului.

O companie de Bihoreni primește ordin să atace și să ocupe cota.

Ca să poți ajunge la ea trebue să urci pante foarte abrupte. Lăstărișul și tufele nu te lasă nici ziua să vezi decât la câțiva pași înainte.

Vânătorii de Munte se apropie în liniște și se desfășoară în pădurea din față, pregătindu-se pentru atac.

O luptă pe vieață și pe moarte începe. Rușii întrebuințează toate mijloacele lor viclene și tâlhărești. Instalați în copaci, cu arme automate, ba în multe cazuri echipați cu uniforme românești, adăpostiți în gropi, lasă să treacă înainte avanposturile și apoi, într'un iureș nebunesc, atacă grosul forțelor care înaintează.

Lupta se deslănțue înverșunată. Un sgomot infernal face să răsune pădurea. Bolșevicii turmentați de băutură urlă ca niște fiare.

Artileria noastră bate viu cota. Sublocotenentul de rezervă Porde Petru din artilerie merge înainte cu prima linie de vânători, și, având telefonistul la spate, regulează din vedere tragerea bateriei sale. Ochiul artileristului format, nu-l lasă să greșească. Fiecare proiectil cade acolo unde se vede lipsa lui.

După o luptă crâncenă de câteva ore bravii Vânători de Munte reușsec să ajungă pe cotă. Cota fără număr e o poziție la care inamicul nu renunță ușor.

Atacurile și contra-tacurile pentru stăpânirea ei se succed din ce în ce cu mai multă furie, până ce în sfârșit poziția rămâne definitiv în mâinile românești

Serg. t. r. NEMEȘIU ALEXANDRU

Infanteristul

Prin ger, zăpadă, ploie și vânt
Cu mâna'ncleștată pe armă,
Ca'ntotdeauna cu acelaşi avânt
Dușmanul din față și-l sfarmă.

Voința de fier și sufletu-i tare,
Sfidează moartea la fiece pas.
El știe că'n luptă salvează altare,
Chiar mai departe decât în Caucaz.

El știe că moartea se teme atunci
Când cearcă să ia o vieață voinică,
Ce luptă să scape biserici și cruci
De profanarea bolșevică.

Chiar de-ar muri, nu-i pare rău
In astă mare încleștare
Căci luptă pentru Dumnezeu
Și liniștea dela hotare.

Serg. NICULA T.

România, avantpost în fața stepelor răsăritene

In numărul trecut al „Sentinelei" am reprodus dintr'un articol al ziarului finlandez „Hufvudstadsbladet" câteva cuvinte prietenești scrise despre țara noastră. Autorul articolului, ca și întregul popor finlandez, are convingerea înrădăcinată că după înfrângerea definitivă a bolșevicilor, România va avea răsplata cuvenită, fiind repusă în toate drepturile strămoșești.

Este credința unui prieten sincer, care judecă din depărtare situația în tot adevărul ei,— ne cunoaște dorul ce zace în noi înăbușit sub demnitatea tăcerii, fiind bine încredințat că pe baza jertfelor făcute ne-am consolidat Patria și ne-am câștigat dreptul la recunoștința Europei.

Aceste adevăruri le auzim astăzi spuse sus și tare de toate popoarele prietene și aliate și ele ne umple sufletul de soarele nădejdii, încordând și mai aprig brațul de oțel al ostașului român, în crâncenele lupte dela Don, Stalingrad și din Caucaz.

Sunt multe dovezile ce ne vin de peste hotare și cu cât sunt mai numeroase, ele sunt mai binevenite, pentrucă în modul acesta duhul adevărului iese la iveală, iar țara noastră se ridică în stima și admirația statelor europene, așezându-se pe un piedestal măreț, de unde nicio uneltire vrăjmașă nu va mai fi în stare s'o coboare.

Iată, astăzi un alt glas, care ne vine dela spanioli, frații noștri întru latinitate.

Marea revistă „Nueva Espana" închină în ultimul număr României mai multe pagini cu articole și fotografii cu prilejul expoziției românești dela Barcelona.

Cu entuziasmul cald și sincer, așa cum îi cunoaștem pe spanioli, se vorbește despre Suveran și Mareșal, despre conducătorii noștri patrioți și despre toate însușirile artistice ale poporului român.

Națiunea română, scrie revista spaniolă, *a știut în toate epocile să câștige dragostea și admirația tuturor pentru spiritul ei înalt, nobilele ei sentimente și sinceritatea de suflet puse în lumină în aceste ore de speranță și renoire*".

In altă parte se arată greua noastră misiune în sud-estul european:

„România este avantpostul latinității în fața stepelor Orientului. Această poziție strategică a adus poporului român, dealungul secolelor nenumărate furtuni întâmplate în războaie, năvăliri și tot felul de lupte, în care a triumfat totdeauna spiritul neîmblânzit al acestei rase de țărani, gata de eroism, pentru a apăra moștenirea romană".

In încheiere, revista „Nueva Espana", ca și toate ziarele străine nepărtinitoare, ce scriu despre noi, își arată frățeasca înțelegere, spunând că „România de astăzi așteaptă să găsească în noua justiție europeană compensația datorită sacrificiilor ei".

Iată cum vorbesc despre noi statele vechi și civilazte ale Eupei. Mai bine, mai cald, nici că s'ar putea înfățișa lucrurile asupra cauzei noastre.

Tăcem astăzi și lăsăm să vorbească numai faptele noastre, făcându-ne iubiți de prieteni și temuți de dușmani.

Din cuprinsul articolelor de peste hotare se mai desvălue însă și o altă realitate, anume, că România, deși în războiu, nu uită progresul și organizarea țării, fiind o frumoasă pildă de muncă și ordine în aceste vremuri de mari încordări. Ultimele înfăptuiri ale guvernului d-lui Mareșal Antonescu, înfățișate în expozițiile românești din străinătate, ne arată în ochii Europei ca o țară bogată, în plină putere de progres.

Peste bucuriile trecutului, peste aleanurile prezentului, noi muncim și luptăm cu îndârjire, gândindu-ne numai la țelurile noastre de viitor. Aceste însușiri încep să fie cunoscute peste hotare, aducându-ne stima și înțelegerea tuturor.

România nouă, sub domnia M. S. Regelui Mihai I și sub cârmuirea înțeleaptă a Mareșalului Antonescu, luptă eroic și aduce jertfe sfinte pentru un viitor, mai drept și mai ferict.

Ea nu luptă însă numai cu armele, ci se manifestă pe toate tărâmurile științei, artei și scrisului românesc, dovedind că un popor tânăr și muncitor, înzestrat cu cele mai frumoase însușiri, merită încrederea lumii civilizate.

I. VALERIAN

ROȘIORUL

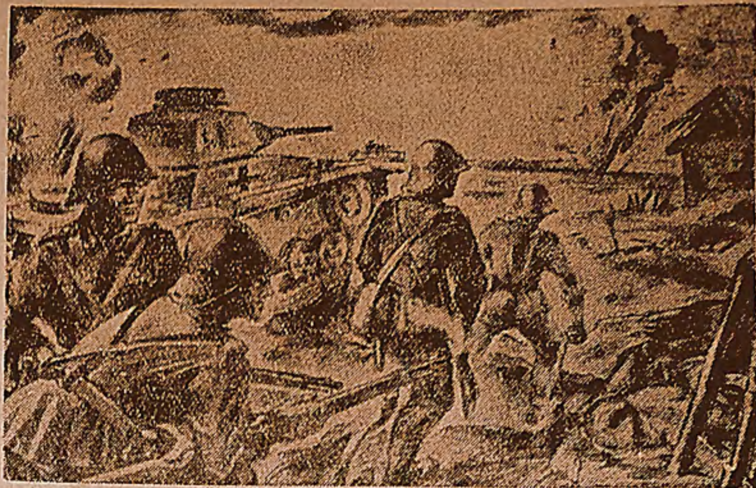
Tot mă arde mereu dorul
Ca să-mi iau cu calul zboru,
Cu fugarul jucăuși
S'o iau fuga după ruși.

Murgule, te-am potcovit
Și de drum te-am pregătit,
Intărește-ți iarăși pasul
Să cutreerăm Caucazul.

Ți-oi da fân de Caucaz,
Ori vei paște pe izlaz,
Pe locul cazacului,
Unde paște calul lui.

Măi cazace, strânge-ți chinga!
Fă-ți probă de alergare
Dacă-ți fuge calul tare,
Că de vine roșiorii,
Fuge de mănâncă norii.

Serg. t. r. ACOJOCARIȚEI V.

OLTENII NOȘTRI PE DON

Dealungul Donului, în vreme ce asaltatorii dela Stalingrad se îngroapă tot mai adânc prin vizuinele cazematelor subpământene, — mari unități românești asigură spre Sud flancul drept al batalioanelor care pun treptat stăpânire pe Cetatea cheie a Volgei. Dacă trăgătorii care se afundă în labirintul de moloz și dărămături al Stalingradului își păstrează neclintită încrederea în isbândă, — este pentrucă ei se bizuie bărbătește pe camarazii care, dela Voronejul din miazănoapte până la cursul inferior al Donului, le asigură voinicește flancurile împotriva atacurilor inamice de învăluire.

Rezistența aceasta a frontului aliat a fost în ultima săptămână crunt încercată de inamic, prin atacuri de aprigă înverșunare. Isbitura cea mai crâncenă a dat-o vrăjmașul la miazăzi de Stalingrad în sectorul de rezistență al unei mari unități de Olteni, a căror aspră misiune era de a înfrunta torentul de obuze slobozit de pe celălalt mal.

A durat bombardamentul acesta pregătitor, îndelungate și cumplite ceasuri. Artileria sovietică își deslănțuise barajul asupra falezelor de lângă apă, — și pânza obuzelor se mută progresiv mai departe, metru cu metru.... După barajul rulant, tirul de contra-baterie, pentru a reduce la tăcere riposta bateriilor românești... Iar către miezul nopții de 24 spre 25 Octomvrie, profilând de întunericul unei nopți care-și tăinuia sub negură licăririle astrelor, — batalioanele vrăjmașe începeau să vâslească în bărcile lor gigantice, trecând peste hotarul de unde al Donului...

Trei nopți s'au repetat aceste înverșunate asalturi, — și vreme de trei nopți oltenii marei unități românești au rezistat cu splendidă tenacitate... După fiecare nopate, companiile răzlețite se regrupau, făcând inventarul hoiturilor nenumărate lăsate de inamic pe țărmul unde încercase zadarnic să constituie un cap de pod... Abia erau strânse leșurile vrăjmașe, și odată cu noua înserare bombardamentul bateriilor ascunse în ostroavele celuilalt țărm reîncepea viforos. Intre 24 și 27 Octomvrie, vehementele atacuri au fost reluate de inamic în acelaș sector, — mereu respinse, necontenit sfărâmate.

Noaptea supremei năpustiri vrăjmașe a fost cea de 26 spre 27 Octomvrie: era nopatea Sfântului Dumitru, ocrotitor și de data aceasta numai cu închinătorii Crucii... Căci măcelul de trăgători bolșevici a fost în această ultimă tentativă sovietică mai crunt decât în toate nopțile precedente. Abia ajunse în mijlocul apei, — bărcile zărite de oltenii noștri la lumina rachetelor sau la fulgerarea exploziilor de obuze, erau prinse în focurile crucișe ale mitralierelor... Cele câteva îmbarcațiuni care au apucat să ajungă la mal, vărsând pe țărm siluetele întunecate ale asaltatorilor repede desfășurați în trăgători, nu au avut o soartă mai bună. Până la ivirea zorilor toți Rușii debarcați pe țărmul străjuit de batalioanele oltenești erau căsăpiți. Unii, cosiți de snopii mitralierelor, fuseseră luați de apa generoasă a fluviului, și duși la îngropăciunea spre nămolurile estuarului dela Novocercask...

Citată prin ordin de zi de către Corpul de Armată, această mare unitate oltenească era deunăzi răsplătită și prin felicitările recunoascătoare ale Comandamentului german, care la această recompensă adaogă și numeroase decorații. Odată mai mult, ostașii României dovedeau prin bravură că nu pot fi clintiți de pe meterezele digului unde au statornicit noua frontieră a Europei.

Inchinare Basarabiei

Și'n toamna asta, tristă!... pe plaiul tău crăiasă
Și prin livezi scăpate de barbari păgâni,
Ți-au tors toți funigei găteală de mireasă,
Frumoasă!... Dar frumoasă, căci noi suntem stăpâni.

Iar mărturie'n pururi de luptă sfântă este
Biserică de veghe și simbol de erou;
E tunul desrobirei, ce va să ducă veste,
Că ieri schimbat-am vremea, pe veacul ista nou.
Un Făt-Frumos Crăiasă îți este astăzi mire!...
Și ți-a privit cu jale cetatea numai scrum,
Un vraci bătrân de-acolo și-a dus a lui oștire
In apriga 'ncleștare de gloanțe și de fum.
De-asupra ta veghează viteaz Ștefan cel Mare,
Cu oaste ne'nfricată de moldoveni plăeși.
E oastea ce-a stat strajă la geană de hotare,
Flăcăi crescuți prin codri și sate de răzeși.
Dar ieri ca prin legende și azi ca'n vremi străbune
Se duc holteii sprinteni să scrie-al nostru nume
S'alunge necredința, s'aducă vremi mai bune
Și să ne-așeze neamul la loc de cinste'n lume.
Dinplânsul tău Crăiasă cu păr bălai pe frunte
Noi am urzit cazanii, dar triste, de nespus!
De-acuma fii voioasă și fă-te gând spre munte
Să vezi ca'n hohot plânge, feciorul din apus.

GHEORGHE V. COTEȚ

Din isprăvile armatei noastre aeriene

In misiune de bombardament

Suntem la o mie cinci sute kilometri de țară, în tabăra unui grup de bombardament.

Comandorul, un călit sburător, care este la rând cu toți ai săi, în misiunile atât de grele și în cele mai periculoase ale escadrilelor sale, citește echipagiilor care trebue să plece, ordinul de operație, care prevede întreruperea celei mai importante căi ferate, la circa 70 km în spatele inamicului, prin bombardarea a două gări mari, ca și trenurile, care eventual ar fi surprinse în mers.

Reamintește instrucțiuni și recomandațiuni de detaliu, în afară de ordinul dat, cu grija comandantului și camaradului care ține din toată inima ca fiecare să reușească cât mai bine în misiunea sa.

Este o impresionantă legătură sufletească care se degaje în asemenea momente, din tot ceea ce constitue hotărîrea fermă a ordinului dat de comandament și dorința neînfricată a echipajelor, de a reuși cu orice preț, precum și din încrederea absolută a celor care văd în comandantul lor pe cel care sboară ca și ei, riscă la fel ca ei, cunoaște și simte în totul ceea ce le ordonă.

Stabilit fiind să ies cu una din patrule, mă gândesc să plec cu prima. Cpt. Teodoru, comandantul celei de a doua, mă invită să merg cu patrula sa, mă trece în ordinul de misiune al patrulei a doua, urmând a ieși cu bombardierul comandat de căpitanul Teodoru-sublt. Rovența.

La ora fixată suntem toate echipajele gata, s'au controlat toate contactele electrice, încărcăturile, funcționarea tuturor aparatelor.

Trecem liniile rusești în dreptul unui sat, la o înălțime le 3.000 m, stabilită după datele informative ce am avut la plecare.

O celulă de două avioane rămâne să patruleze linia frontului. Nu se simte, nu se vede nimic la ruși; doi vânători ne escortează, sburând pe lângă noi ca niște libelule: când aproape de tot, încât poți citi pe unul „Don Pedro“ și pe celălalt „Hai Fetițo“, mai departe, când mai jos, când mai sus.

Bombe românești pe gări bolșevice

Suntem pe itinerariul ordonat. Pe dreapta se vede calea ferată și o primă gară-reper. Se deschid trapele și se pun contactele electrice la dansatar și vizor. Ne apropiem de obiectiv; se vede gara care trebue bombardată și satul de lângă ea. Observatorul bombardier, care este chiar căpitanul Teodoru, comandantul patrulei, — culcat, cu ochii în luneta vizor, precizează pilotului direcția, îi spune să coboare la 2.000 m, pentru a avea un efect mai sigur și micșorează viteza.

Toate aceste măsuri odată luate și înregistrate de apartul de vizat nu mai pot cu nimic fi schimbate, până după lansarea bombelor.

Avem bombe grele. S'au luat: direcția, înălțimea și viteza ordonată. In același timp se vedea că artileria antiaeriană începe să tragă din sat. Nu se mai poate schimba nimic, este prea târziu. Bombardamentul se execută cu un calm și o precizie fără cusur.

Prima mișcare lasă două bombe și este urmată imediat de tragerea mânerului care descarcă întreaga încărcătură.

Căpitanul Teodoru, un brav de o îndemânare și un calm admirabil și sublt. Rovența, un tânăr dintre cei în care vitejia este îmbrăcată în nobila haină a modestiei, execută totul ca și cum nimic deosebit nu s'ar petrece.

Exploziile acoperă gara. Se mărește viteza, se ia înălțimea și în același timp se schimă direcția. Se fotografiază rezultatul documentat cerut pentru verificarea acțiunii.

Văd două gări în flăcări, una lovită de al doilea bombardier. Fumul gros la una indică incendierea de cisterne de petrol. Probabil un tren de petrol. Fotografia a înregistrat foarte bine ceea ce am văzut fiecare.

Toate bune, dar exploziile artileriei antiaeriene care le-am trecut ne urmăresc. Se mai virează și se urcă mai sus. Viteza este maximă. Suntem un moment, numai două bombardiere, sau cel puțin nu mai vedem alte avioane aproape de noi. Făceam un mare ocol spre răsărit, dar din altă parte un alt tir antiaerian ne caută. Luăm direcția Sud-Vest, pentru a scăpa și a ne întoarce „la noi acasă“.

Misiunea a fost îndeplinită

La sosire vedem că unul din bombardierele patrulei întâia aterizase deja și trăsura sanitară era alături de avion. Am dedus imediat că a avut ceva rău. Doi din echipaj fuseseră loviți. Avionul a venit cu mai multe găuri, fusese atacat de un avion de vânătoare inamic, care, cu toată lupta vânătorilor noștri, s'a ținut cu dinții de bombardier, până l-a nimerit.

O lovitură de tun îl lovise în coadă, alte gloanțe în aripi, urma de gloanțe incendiare erau pe elice; norocul a fost prea mare că nu a lovit rezervorul de benzină.

Ca încheiere, comandantul patrulei dă comandantului grupului raportul laconic: „Misiunea a fost executată. Linia ferată... între... a fost întreruptă în gările... Zona este apărată puternic de artileria antiaeriană. Incendii în ambele gări, prima având în flăcări un tren cu petrol. S'a fotografiat rezultatul“.

Un bilanț glorios

Fiecare din cei intorși își reiau mersul normal, cu preocupările de a fi gata pentru altă misiune care-i așteaptă, căci operațiunile se succed la intervale destul de scurte.

In ultimele 30 de zile au fost executate, de cele două escadrile, din tabăra în care le urmăresc activitatea, aproape 80 de misiuni. Au avut zile cu două ieșiri. In ultimele 20 de zile au lansat la inamic, cu precizie și efecte hotărîtoare, 460.000 kg (46 vagoane) de bombe.

Au ajuns ca, pentru Stalingrad, să primească însărcinări, care în mod obișnuit revin aparatelor Stuka, și totuși să reușească cu efecte admirabile, spre marea admirație a comandamentului german, care a făcut și verificările cuvenite.

Astfel au bombardat anumite fabrici „precis indicate“, plaja orașului de pe Volga, unde se executau debarcări sovietice etc., cu rezultate minunate.

Așa se explică de ce în comunicatele oficiale germane s'a amintit mereu de acțiunile aviației de bombardament române.

General TR. GRIGORESCU

Poetul sergent scrie din Rusia

Sriu dintr'un sat cu streșini care-au fost.
Pe aici miroase-a vutcă și a ismă...
Poporul rus bea mult, se'mbracă prost.
Și-i sprinten ca proverbul spus de-o [cismă.

Omul pe aici, a dus-o în poveri
O biată umbra: pântec și spinare
Prin ochii lui nu dai de primăveri,
Este un rob ș-un sclav în fiecare.

La ei, nu se mai face cununie
Că n'au scripturi, nici albe mânăstiri
Unde-a fost schit rânjește-o pușcărie
In loc de popi și'nvățători, au sbiri.

Au însă cai — deaceia fug mereu
Galopul lor a întrecut și vântul
Au mult cuprins, c'au rupt și din al meu
Dar tot fugând se termină pământul.

Ne scriu prea des; dăm zilnic bătălii
Că-i încă mult vrăjmașul și tot câine
Vr'un glonț mai îndrăzneț de m'o isbi,
Plug românesc mi-o da de oase mâine.

Azi am pierdut pe domnul căpitan:
Invățătorul nostru din cătun
Mă văd școlar cu placă și ghiozdan
Povață lui ca mărul copt și bun.

Mergea numai în frunte la asalt
Știa și limba crestelor și-a ierbii
Mi se părea cât Dumnezeu de'nalt,
C'avea doi ochi mai sprinteni decât [cerbii.

Aș vrea s'aud un bucium sau cavalul
Mi-e dor de munți ca mierlei d'un gorun,
Dar vreau să urc până'n pisc Uralul
Să-l scutur de zăpadă, ca pe un prun.

Nu'ncerc să știu de ce și cât mă bat
Nici cât uium se cade Țării mele
Atâta vreau: In cine m'a furat
Să'mplânt cuțitu-adânc; pân'n prăsele.

Acest popor, e acum al lui Satan.
Când șerpi ucizi, nu Criștii pălmuești...
Am fost la Prut. Azi suntem la Kuban.
Prin foc vom trece stepele rusești.

Noi dela Ruși n'am zălogit un ac
Ei ne furau și mierea din amurg
Nu vin acas, nici plec sătul din veac.
Pân'noiu juca nuneasca'n Petersburg.

Dar cum mai sunt și ram din alt copac
Și-o graniță mi-e tot cu geamuri sparte
Nu vreau să mă'ntâlnesc cu primul dac
Pân'n'oiu juca și-un brâu în altă parte.

I. D. PIETRARI

Lansarea minelor în apele Mării Negre

Ardealul de totdeauna

Caracterul esențial al tuturor manifestațiunilor ardelene este misionarismul. Este destul să ne gândim la istoria lui sbuciumată de aproape o mie de ani, pentru a ne da seama de această trăsătură fundamentală a faptelor și luptelor sale.

Un popor care a suferit atâta, care a așteptat din generație în generație o soartă mai fericită, un popor atât de încercat, nu se putea să nu pună un anumit tendenționalism național în toate actele vieții sale. Așa se explică de ce literatura înflorită pe aceste plaiuri este în primul rând istorică și filologică, esteticul fiind doar o preocupare secundară. Fiecare ardelean se simte un luptător, se consideră mereu pe front și așteaptă cu toată credința lui fermă învierea.

Sufletul înflăcărat al martirilor trași pe roată sau înnebuniți de durere, ca Iancu, toată ideologia acelei minunate școli ardelene, toate faptele și întreprinderile trecutului, nu sunt altceva decât semne ale acestui misionarism.

Caracterul acesta de fundament serios și eroic al sufletului ardelean este recunoscut în toate cărțile care se ocupă de această provincie, vorbindu-se de el cu cea mai deplină venerație.

Astfel, un publicist mărturisea, mai anii trecuți, că „în Ardeal nu se poate intra decât desculț". Expresia aceasta înseamnă că Ardealul, prin martirii și suferința sa, prin luptele și credința nebiruită, este considerat un colț de istorie românească, în care sufletul se refugiază ca înt'o biserică. Și, după cum în moscheele mahomedane trebue să-ți lași sandalele afară, pentru a putea intra să te rogi, tot așa în mintea acestui tânăr, în isoria Ardealului, trebue să intri desbrăcat de orice slăbiciune și neîncredere omenească.

In fața acestei mari și eterne realități românești generațiile tinere de astăzi sunt chemate să se reculeagă și să ia exemplu. Trecutul eroic și neînfricat al Ardealului să le strecoare în suflet o credință puternică într'o Românie mare și eternă. Pentru această Românie să nu se dea înapoi dela nciun sacrificiu și dela nicio suferință. Ardealul de totdeauna, Ardealul misionaric și răbdător, leagănul de formare al neamului românesc și rezervorul nesecat al celor mai bogate fapte istorice, să le stea totdeuna în față, îndemnându-i.

Din cartea lui cea mare să descifreze eroicele năzuinți spre mai bine. Uitându-se până departe în zare, peste răbdări și așteptări prezente, aceste generații sunt chemate să privească imaginea patriei eterne și împlinite.

Misionarismul ardelean de totdeuana, acea specifică tradiție continuă de faptă națională, să le învețe a nu uita niciodată că au o datorie de împlinit față de această țară.

Nimeni nu are dreptul să doarmă în această Noapte a Patimilor. Ne-ar blestema oasele lui Horia și ale atâtor alți martiri ai istoriei noastre. Fiecare tânăr trebue să fie un misionar și un luptător pentru înviere. Numai așa sudorile de sânge de acum, acea admirabilă revărsare de suflet și de eroism românesc, în răsărit, își vor da roadele cuvenite.

Suferind, răbdând, așteptând și luptând, viețile noastre se vor face vrednice de jertfele făcute de părinții noștri pentru noi. Chiar dacă ar trebui să murim pentru credința noastră, pentru adevărul nostru, să facem ca acei misionari care propovăduesc legea lui Hristos în pustie, murind fericiți și având siguranța că vor veni după noi alții, care vor continua aceeași luptă, pentru același adevăr, așa cum noi am continuat-o pe cea a părinților noștri.

Așa ne învață Ardealul de totdeauna. Numai luând aceste hotărîri ferme și nestrămutate viețile noastre vor căpăta un sens care să le justifice în lume. Numai muncind mai mult de cum am muncit până acum, de cum am fi trebuit să muncim atunci când n'am muncit de loc, vom avea dreptul să așteptăm ziua învierii.

Să fie țara asta toată o imensă mașină în funcțiune, unde fiecare dintre noi să fie o piesă, un șurub cât de mic, cât de modest, care să ajute la mersul ei înainte. Fiecare dintre noi să facă totul din conștiință, să lucreze așa, încât să fie mulțumit întâi el, de ceea ce a făcut. Cu această hotărîre, cu acest plan de lucru, tinerețea noastră va avea o semnificație. Ardealul de totdeauna așteaptă dela noi o astfel de hotărîre și o astfel de luptă.

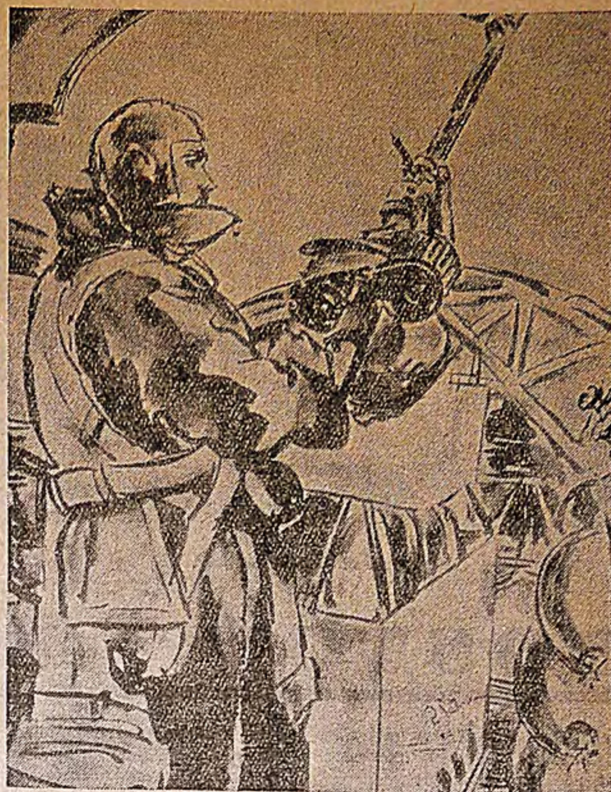
In timpurile acestea de mari prefaceri ale popoarelor și de încleștare pentru o lume nouă, poporul românesc, prin tinerețea și eroismul său, are ocazia să-și dobândească locul ce i se cuvine în lume.

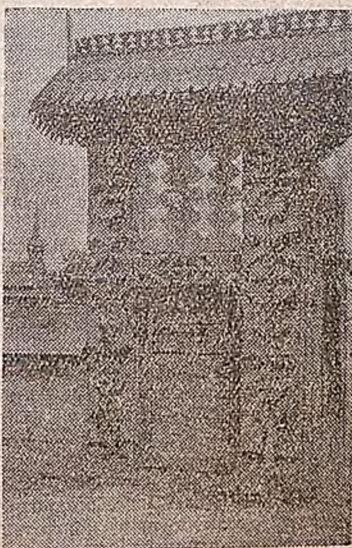
Prin faptele mărețe de arme, săvârșite de soldații noștri pe frontul de răsărit, precum și prin reculegerea și prin participarea la războiu a întregii țări, am dobândit o situație de frunte în mijlocul popoarelor din această parte a Europei. Tot ceea ce se scrie și se vorbește de noi în străinătate este o subliniere a acestei situații.

De-acum munca noastră, vieața noastră nu ne mai aparține nouă, ci ea este a istoriei în care am intrat. Trebue să ne facem și să rămânem demni de această istorie.

Ardealul de totdeauna, în sobrietatea, credința și eroismul său, ne este, în acest sens, cel mai de frunte exemplu. Pentru așteptările și suferințele lui, fapta noastră de acum, munca și sângele nostru, sunt o garanție.

I. Ș.

Acasă

Mă văd și-acum în casa lor bătrână..
Pe sub fereastră trec încet, agale,
Cu-aceeași lampă de carbid în mână,
Minerii mei, din satul mic, din vale.

Se'ntorc pe sub arini, tăcuți, cuminți,
Și-atâta pace peste ei se lasă,
Că mi se par din vechi icoane sfinți,
Venind de sărbători la noi acasă.

In ochii lor o flacără străbună,
Ca o lumină nouă se aprinde.
Și satul până'n depărtări răsună
De glasuri de copii și de colinde.

Atâtea mii de stele ard pe cer,
Că par minuni de foc. E Noaptea Sfântă.
Ci'n casa noastră veche, tata cântă.
Căci tatăl meu, și el, e tot miner.

ION ȘIUGARIU

SALUT ARDEALULUI

Salut iubită țară, de legendari eroi,
Ce-ai sângerat prin veacuri pentru drep- [tatea sfântă,
Tu far al libertății și-al vieții pentru noi
Te-ai înălțat prin jertfă și luptă neîn- [frântă!

Salut, o țară mândră și binecuvântată,
Tu cuib al poeziei și-al doinei noastre [dragi,
Cetate a românimei de soartă încercată,
Ce ai purtat durerea sărmanilor iobagi!

Din vitregia vremii s'a rupt lanțul robiei
Ce'ntuneca vremelnic înstrăinatu-ți [plaiu,
Dreptatea cea divină a rupt lanțul [sclaviei
Și s'a 'mplinit dorința viteazului Mihaiu.

Când ani frumoși de pace și glorie de- [plină,
Ți-a hărăzit destinul sub cerul românesc!
O! țara mea frumoasă, tot sufletul se'n- [chină
Slăvind în tine veșnic idealul strămo- [șesc!

A trebuit să vină și-asupra-ne urgia
Căci dușmanii cei aprigi și mulți doreau [pământ
Din țara noastră scumpă, ce-uitase pri- [begia,
Prin veacurile triste, apuse în mormânt!

O țară îndurerată, ești tristă și plângi [iară
Sub lovitura unui destin necruțător,
Dar vei ieși mai tare din lupta seculară,
Căci neamul nostru-i mare și'n veci ne- [muritor....

Salut... o țară sfântă și plină de'ncân- [tare
Rămas bun pentru o clipă din timpul trecător,
Fii mândră și frumoasă, căci România Mare
Din jertfă se înalță mai tare'n viitor.

Lt. rez. EUGEN CONSTANTINESCU

Satul românesc Moldovanskoe din Caucaz

Din investigațiunile personale și contactul luat cu populația din localitățile: Slavenskaia, Mingrelskaia, Abinskaia, Krimskaia și Moldovanskoe, am putut constata că încă de acum 100 de ani au fost colonizați români în regiunea râului Cuban.

Cea mai mare parte din românii aduși aici sunt originari de prin județele: Orhei, Lăpușna sau Bălți și au primit a fi colonizați în Caucaz, întru cât pe timpul țarilor li se ofereau multe avantagii, pe lângă faptul că pământul era mai productiv.

Se mai găsesc unii români, chiar din Vechiul Regat, care au venit aci, ca și cei din Crimeea, ca specialiști în creșterea oilor.

Astfel, citâm cazul locuitorului Sticleru Gheorghe, din târgul Slaveanskaia, originar din județul Bacău, care a venit ca specialist în brânzeturi.

La circa 30 kilometri Nord de orașul Noworosisk și circa 6—7 kilometri Vest localitatea Krimskaia, pe o pantă de deal, expusă spre răsărit, se găsește satul românesc Moldovanskoe. Această așezare românească din Caucaz datează din anii 1820—1830.

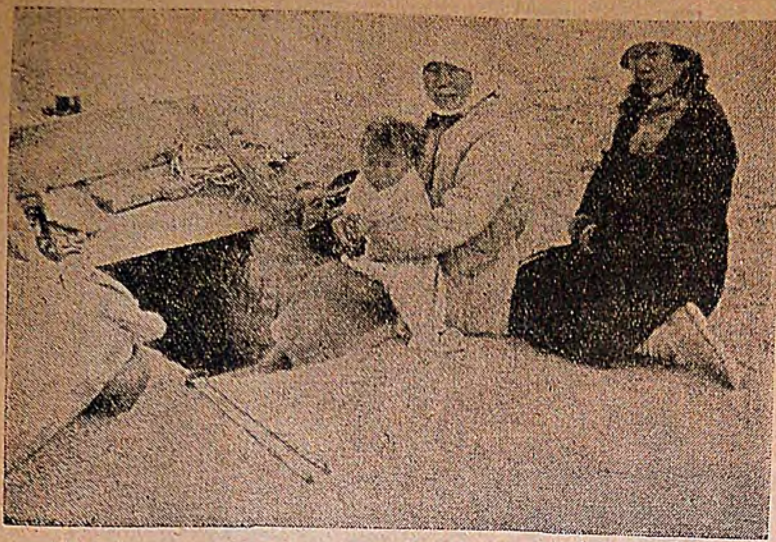
Satul este compus din 90 la sută români moldoveni, ai căror înaintași au fost colonizați de stăpânirea țaristă, fiind aduși de prin satele jud. Orhei sau Lăpușna (Ciuciuleni, Bravicea etc.).

Ceea ce este caracteristic, este faptul că toți românii vorbesc o limbă curată moldovenească și și-au păstrat intact obiceiurile.

Aspectul general al satului și al caselor este mult asemănător satelor noastre din Moldova și Basarabia.

In ultimii ani Sovietele dărâmaseră biserica mare a satului, iar în locul ei, din aceeași piatră, au zidit un local pentru club, care însă n'a ajuns să fie complet terminat întru cât trupele eliberatoare române au venit să restaureze credința.

In prezent se lucrează intens la reconstruirea bisericii din satul Moldovanskoe.

Tipuri din stepa calmucă

„ROSTOW"-UL

Când am debarcat în Rostov, câțiva... „corbi sovietici" se roteau pe undeva... sus de tot, pe deasupra noastră.

Artileria antiaeriană — această armă bravă a camarazilor noștri germani — a intrat însă repede în acțiune. Câțiva nourași albi-cenușii ne arătau direcția de sbor a avioanelor bolșevice, care se mai rotiră odată către Don și-și luară repede drumul înapoi.

După câteva minute totul intrase în normal. Am putut privi în liniște mulțimea liniilor ferate care se încrucișau printre mormanele de dărmături.

Din întreg garajul nu a mai rămas decât schelării de fier, îndoite în toate felurile, ca niște șerpi uriași, pe care natura i-a înțepenit deodată în svârcolirile lor de durere; iar din peron și sălile de așteptare nu a mai rămas decât platforma ca o mărturie a întrebuințărilor.

Lângă fostele magazii de depozit o casă bolșevică șade pe o rână, jumătate cufundată în moloz. E turtită și găurită drept în „moalele" capului. Strașnică isbitură...

Totuși, trenurile vin și pleacă cu regularitate matematică, de parcă nimic nu s'ar fi întâmplat pe aici, cu două luni și ceva în urmă.

Plec apoi către cantonament, apucând pe strada principală. O stradă lungă ca și nemărginirea stepei rusești, întinzându-se pe o distanță de aproape 5 km. Face parte dintre cele 3—4 străzi asfaltate ale Rostovului.

Orașul, în genere, se întinde pe 12—15 km lungime și are aspectul unei așezări vechi, la care mâna edilității nu a mai lucrat de cel puțin 20 de ani.

Nu vezi un asfalt nou, un pavaj nou, sau un trotuar mai cum se cade. Iar în cele existente, de pe timpuri, colții vremii au mușcat adânc, făcând gopi și mâncături.

Casele, — unele lăsate în roșu, altele cu pereții înegriți, ori deslipiți, îți strecoară în suflet nu știu ce sentiment de melancolie. Parcă te-ai afla într'un oraș în care nu a mai locuit nimeni de multă vreme.

Imi dau astfel și mai bine seama cât de puțin a făcut regimul bolșevic pentru populație și cât de mult s'a pregătit armata roșie pentru invadarea Europei.

Intreaga lor economie a fost dirijată exclusiv în scopul pregătirii războiului. Intr'o țară bogată, cum e Rusia, unde nu s'a făcut pentru populație absolut nimic, de mai bine de 20 de ani, e natural ca armatele pornite în cruciadă să întâlnească atâta puhoi de armament și muniție. Doar parcurile să fi fost ceva mai bine îngrijite..

Iată, întâlnesc în drumul meu prima clădire mai arătoasă. E foasta școală de cadeți-cavalerie. A rămas aproape intactă. Aci s'au desbătut doctrine militare și s'au tors iluzii, pe care vitezele armate ale Axei le-au spulberat cum se spulberă un vis frumos odată cu mijirea zorilor.

Alături, stă neterminată o matahală de clădire, ce s'ar fi dorit... „casă a partidului bolșevic".

Mai înainte se întind de o parte și de alta a stăzii două parcuri, ce sunt departe de a semăna cu:... „Cișmigiul nostru".

Intre aceste parcuri, — într'o mare lărgire ovală a străzii, — se află teatrul principal. E o clădire mare, impunătoare, aproape singura din tot Rostovul, — care, prin construcția și dotarei ei, — merită a fi vizitată. Incolo... o mulțime de făbrici își înalță coșurile ca niște catarguri înspre seninul cerului.

Toate fuseseră puse în ultimul timp în serviciul armatei roșii. Imense stive de obuze, grenade, șenile, blindaje etc., se înșirue într'o desordine haotică.

La colțul fiecărei străzi stau răsturnate tancuri, mașini, tanchete, cum și nenumărate capre, făcute din grele șine de fier, cu care bolșevicii visau să împiedece înaintarea armatelor germane și aliate.

Toate ieșirile străzilor, fuseseră baricadate, zidite și betonate, iar o mulțime de clădiri și fabrici, fuseseră transformate în adevărate fortărețe.

Scobor pe o stradă către Don, iar soarele scoboară și el, parcă mai grăbit către asfințit...

Sublt. rez. D. BUNESCU

Ostașii români în Caucaz

Ca Feți-Frumoși care răpun balauri
Străbat prin vălmășaguri de obuze
Și'nlănțuiți, ca'n zbor un stol de grauri,
Merg avântați, cu zâmbetul pe buze.

Ei nu simt amorțeala desnădejdii
Sau șovăiala, nici într'o clipită,
Ci'nfruntă, bravi și dârzi,
orice primejdii,
Luptând atrași de-a gloriei ispită.

Despică pâcla neagră-a răutății
Cu paloșe de foc și de lumină
Și taie drum credinții și dreptății,
Croind o viață nouă și senină.

Merg avântați, cu zâmbetul pe buze,
Și'nlănțuiți, ca'n zbor un stol de grauri,
Străbat prin vălmășaguri de obuze,
Ca Feți-Frumoși care răpun balauri.

Plot. adm. THEODOR D. CARAMAN

SIMFEROPOL

Simferopol, capitala Crimeei, cel mai mare oraș al peninsulei cucerită de trupele Vânătorilor de Munte, români, trăește astăzi o intensă vieață românească.

Așezat aproape în mijlocul peninsulei, de aici se bifurcă toate șoselele asfaltate, ce duc spre: Alușta, Ialta, Bahcisaraj, Aj Petre, Carasu-bazar, Stari Crim, Feodosia, Sudak, Eupatoria, Kerci și Sevastopol; orașul Simferopol a jucat un rol extrem de important pe vremea ofensivei germano-române dela Sevastopol.

S'au redeschis bisericile, teatrele, localurile publice; s'au organizat serbări românești, iar muzicile militare, prin parcurile și grădinile orașului, au făcut cunoscute frumoasele arii naționale, fredonate astăzi aproape de tot tineretul rus.

E o adevărată întrecere între locuitorii orașului, pentru a avea cinstea să le calce pragul un ostaș român. Fac sforțări extraordinare oamenii aceștia pentru a ne învăța limba, pentru a ne cunoaște obiceiurile și pentru a afla dela noi cât mai multe lucruri frumoase din lumea civilizată. In sufletul locuitorilor orașelor din Crimeea domnește acea mândrie din timpurile de glorie ale Rusiei țariste, refractari a tot ceea ce au căutat să le impună regmul comunist.

Simferopol de ieri și de astăzi

Cercetările arhiologice făcute prin partea locului au stabilit că pe locul unde este astăzi Simferopol, cu 300 ani înainte de Hristos, a fost orașul Neapole, construit de regele scit Schilure.

S'au găsit dealtfel monede vechi cu efigia acestui rege, arme, obiecte de artă și podoabe de aur.

In anul 1250, pe aci se găsea un sat tătăresc numit Ahmecet. Tătarii sezisându-i importanța strategică, au transformat satul într'o fortăreață, primind numele de Kermentchik sau Moschee Albă și făcând-o capitala statului tătăresc.

Luptele ce s'au dus apoi prin împrejurimile acestei fortărețe s'au sfârșit prin prăbușirea ei, hanii tătărești alegând drept capitală cetatea Karasubazar și în urmă Bahcisarajul, care a rămas până la dispariția satului tătăresc.

Kermentchik a fost transformat din fortăreață în oraș pentru desfacerea produselor din Crimeea, primind, în anul 1784, numele de Simferopol

Urmele tătărești ale orașului sunt păstrate și astăzi. Astfel, cartierul tătăresc situat în parea de Sud a orașului, cu ulițe înguste și întortochiate, ascunde case vechi,care datează de 3—400 ani, monumente funerare tătărești și o moschee, ale cărei minarete s'au prăbușit. dar, pe perții căreia se mai găsesc săpate datele construcției: 1584.

Simferopol de astăzi are aspectul unui oraș rusesc modern. După o ultimă statistică, din anul 1940, orașul are o populație de 125.000 locuitori, un adevărat mozaic de nații: tătari, ruși, greci, bulgari, armeni și turci.

Evreii, în număr de aproape 20.000, și care dețineau aproape tot comerțul și industra orașului, au fugit odată cu retragerea trupelor bolșevice.

Orașul este brăzdat de pârăul Salghir, partea din dreapta pârâului constituind-o orașul nou, construit de bolșevici, cu case mici, uniforme, acoperite cu țiglă, cu grădini și curți mari, lăsând impresia unui sat organizat după sistemul colhozian.

Străzile centrale ale orașului sunt drepte, cu arbori de o parte și de alta, spre deosebire de cartiere, care păstrează caracteristica națiilor ce le populează.

Orașul posedă numeroase biserici, lăcașuri de cultură, un teatru modern, numeroase cinematografe, o universitate cu numeroase facultăți, un institut pedagogic modern, un institut agronomic, cu un frumos parc de studii.

Până în anul 1919 se găsea aci, în mijlocul grădinii publice din apropierea centrului orașului, cea mai frumoasă statue a împărătesei Ecaterina II-a. Bolșovicii a sfărâmat-o, așezând în locul ei statuia standard, de proporții uriașe, a ideologului Lenin.

Astăzi, această statue, cântărind peste patru vagoane de piatră și ciment, a împărtășit și ea aceeași soartă.

Un muzeu pentru studiul etnografic al Crimeii este astăzi în curs de reconstituire. De asemeni se mai găsesc, aproape intacte, o imensă bibliotecă publică și un muzeu, reprezentând fauna și flora Crimeii.

Casa lui Lew Tolstoi

Un monument istoric și căruia aproape că nu i-au dat nicio importanță bolșevicii, îl constitue casa în care a locuit scriitorul Lew Tolstoi, pe vremea când, ofițer de artilerie fiind, lupta pe frontul Sevastopolului.

O căsuță mică, având aspectul unei dughene întâlnite prin târgurile moldovenești, a oferit timp de aproape 4 luni de zile ospitalitate celebrului gânditor rus.

O placă mică de tablă, bătută în cuie pe stâlpul felinarului ce străjuește ulița îngustă a unui cartier periferic, amintește acest lucru. Rugina s'a așternut din abundență pe placă, amenințată să nimicească ultima amintire. Bătrânul Grisa Feodorenco, singurul locatar al clădirii, ne povestește amintiri înduioșătoare de pe vremea când Tolstoi venea vara în Crimeea spre a-și face cura în stațiunile balneare de pe malul Mării Negre, vizitând regulat casa în care a scris cele mai frumoase lucruri de pe frontul Sevastopolului.

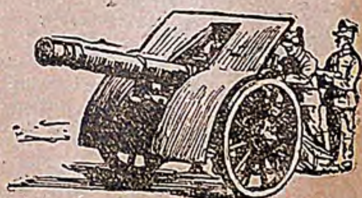
Aminteam mai sus că apele pârâului Salghir, desparte Simferopolul în două, stari Simferopol (bătrânul Simferopol) și novo Simferopol (orașul nou).

Pârâul acesta are o poveste dintre cele mai frumoase. Peștele ce se găsește în el, un fel de păstrăv minunat, forma deliciul meselor dela Curtea țarilor. Se spune că aproape o lună de zile pe an, membrii curții imperiale veneau la Simferopol și organizau pescuitul lui. Mulți au plătit cu vieața îndrăzneala de a prinde un peștișor de pe aici.

Pârâul era păzit dela izvor, pe toată întinderea lui, de o gardă specială țaristă.

Astăzi pârâul al cărui izvor își are originea în munții Tatirdag, seacă pe zi ce trece, apele lui ajungând vara până la 20—30 metri.

Capor. t. r. GANEA GH.

Românii în Caucaz

Ca și în alte părți din Ucraina și Crimeea, ostașii români continuă și în Caucaz să readucă la credința creștină ortodoxă, pe locuitorii din această regiune.

Neavând încă spiritul religios complet alterat, locuitorii din această regiune, în special bătrânii și femeile, asistă cu mare dragoste și bucurie la orice manifestare religioasă făcută de preoții noștri.

In același timp, aproape în toate localitățile s'au restaurat bisericile, găsindu-se preoți bătrâni, care, pe timpul regimului bolșevic, s'au salvat, fie sub formă de paznici, fie sub formă de măturători de stradă etc.

Opera de renaștere a credinței religiei ortodoxe este mult ajutată de ostașii noștri care, ca și în alte părți, se oferă cu toată bunăvoința. a fi nași ai copiilor ce se botează.

Ofițerii și soldații români sunt priviți cu cea mai mare simpatie de populația localnică, care ete profund impresionată și mulțumită de această apropiere prin credință.

Dorul

Foicică, foaie fragă
De cine dorul se leagă
Nu-i pare lucru de şagă
Că de mine s'a legat
Şi nu e lucru curat:
Până'n iad că m'a băgat
In cugete cu păcat.
Foicică de pe loc,
Dorul la voinic sărac
Ca fasolea pe arac:
Se suie pân'la un loc,
Şade'n loc
Şi leagă bob
Şi-i lasă inima'n foc.
De cine dorul s'aleagă
Nu-i pare lucru de şagă!
Suie mândra pe colnic
Răsucind la borangic
Şi pe fus n'a pus n'mic
Pe cer cătând dup'un nor!
Bată-te pustia, dor!

Glume

Unul deştept

— D-le cârciumar, adineaori am venit de am cumpărat o sticlă cu vin...

— N'a fost bun?

— Nici nu l-am gustat, dar v'am dat o hârtie de o mie de lei şi am uitat să iau restul.

— Nu se poate... cine ştie la ce pungaş ai nimerit. Eu sunt om cinstit, dom'le; te rog să nu mă insulţi, că te dau pe mâna sergentului.

— Cred, — însă îmi pare rău...

— Şi mie îmi pare rău, dar n'am ce-ţi face!

— Imi pare rău să te fi înşelat tocmai pe d-ta, căci hârtia era falsă.

— Uite-o! — se sufocă negustorul, scoţând repede din tejghea hârtia cu pricina.

Intre prieteni

— Salutare, prietene, ce mai faci?

— Obosit, dragă. Succes enorm. Apropo, tu ai văzut piesa mea?

— Nu... începe prea de vreme.

— Din contră.. cortina se ridică la ora nouă fix. Uite un bilet, vino diseară.

— Imposibil, dragă, medicul m'a oprit să adorm înainte de miezul nopţii.

Epistoliile fruntaşului Neaţă

Dăunteva dăpă Front.

Mariţica Neichiii Dragă

Află dăspre mine că sânt tot aşa dă bine ca săptămâna trecută numai că dân când în când visându-te pă Mătăluţă nirsă frânge inimioara dă dor. Cu războiu spunei domnului Primar şi Notar să n'aibă nici o grijă căi pân la urmă le aduc întro cutie aşa cum le promisei când am fost în concedi mustăţile lu Stalin să facă dân ele o mătură cu care să măturăm pân Primărie. Pă front acu Ciolovecii spăimântaţi zică vor să dea şi ei o lovitură dă copită. Mânţelegi mata lovitura măgarului. Da vorba e că nu le merge cu toate că Stalinul lor a băgat în foc toţi golanii dăpân fundurile Siberii dăia cu ochi mici văraţi în fundu capului dă zici că e chineji dă veneau la bâlci la noi în Turnu Măgurele. Incearcă ei da vezi că în faţa lor suntem noi românaşi nepoţii lu Mihai Viteazu şi fraţii noştrii dă luptă germanii. Ori cât sor căzni ciolovecii noi îi dăm dea berbeleacu unde o fi şi cum o fi. Asta ca să ştie toţi dă la noi dân Puţinei.

Al Matale dân Fruntaş carele vă doreşte pă toţi

Neaţă

Zicători şi proverbe

Cui se descoperă minciuna odată, acolo nu mai e crezut altădată.

*

Ceea ce omul singur îşi face, nici dracul nu-l poate desface.

*

Cârtiţa umblă pe sub pământ, dar urma ei rămâne d'asupra pământului.

Fiecare se leagă unde-l doare.

*

Dreptatea totdeauna pluteşte ca untdelemnul d'asupra apei.

*

Astăzi, când are parale, mănâncă zaharicale; şi când se caută mâine, n'are cu ce să-şi ia pâine.

*

Popa nu toacă de două ori pentru o babă surdă.

Strigături

Bărbăţele, dragul meu
Să te ţină Dumnezeu.
Cânepa mi-ai semănat
Boală'n oase mi-ai băgat!
Hai coseşte cânepa
Scapă-mă de boala grea!
S'o coseşti până-i de-o schioapă
Până nu mă bagă'n groapă!

*

Lelea'naltă se'ncârligă
Doarme lângă mămăligă.
Mămăliga fierbe'n oală
Lelişoara nu se scoală.
Mămăliga colcăie
Lelea doarme, horcăie!

Ghicitori

Dacă n'ar fi
Lumea ar pieri;
Iar dacă multă este
Lumea prăpădeşte.

(Apa).

La Ilie
Pălărie
Şi pe vară
Şi pe iarnă.

(Streaşina casei).

Ce coboară
Pentrucă-i uşoară
Şi când e grea nu pică
Ci în sus se ridică?

(Găleata fântânii).

Neaţă camuflat

— Unde e Neaţă?

Păţaniile fruntaşului Neaţă

de Neagu Rădulescu

— Am găsit într'o drogherie dărâmată trei clondire de parfum. Unu i l-am dat d-lui locotenent şi două le păstrez pentru Mariţica.....

Se vede treaba că parfumul ăsta era pentru niscaiva rude de-ale lui Stalin!

Ciolovecii: — Aha, uite-l pe Neaţă! P'ăsta dacă punem mâna, ne decorează comisarul politic. Hai să ne luăm după el tiptil, mai ales că parcă are şi nişte sticle în mână. Poate e votcă!

Neaţă: M'au oprit cu pistoalele în mâini să le dau votca. Ce puteam să fac? Votcă au vrut, votcă le-am dat. Păcat de bunătate dă parfum!

— Tare votcă şi pe deasupra şi mirositoare. I-am legat fedeleş şi uite că după ce mi-au băut parfumul Mariţichii, io drept mulţumire îi iau prizonieri şi îi scap dân iadul bolşevic!

Faptele săptămânii

DIN ŢARĂ

MAJESTATEA SA REGINA MAMĂ ELENA a vizitat Bazarul „Coletul Soldatului", organizat de societatea „Crucea Roşie" a României în palatul societăţii „Leonida" din b-dul Tache Ionescu din Capitală.

M. S. Regina Mamă a vizitat pe rând toate standurile, interesându-se de modul în care s'au putut strânge atât de multe obiecte de lână şi stofe şi a felicitat persoanele donatoare.

La standul „Coletul ostaşului" M. S. Regina s'a interesat îndeaproape de cuprinsul coletului.

Sunt două feluri de colete: cel de 800 lei care conţine rom, marmeladă, zahăr, săpun, pesmeţi, ţigări, aţă, ace, slănină şi acel de 3.000 lei, conţinând: 1 căşchetă de molton, 1 cămaşe, 1 per. pantaloni, 1 veston de molton, 1 per. ciorapi, aţă, ace, rom, ţigări.

Aceste colete individuale pot fi trimise pe front de către cumpărători.

TOŢI INVALIZII de război care pleacă din Bucureşti, pentru a avea loc în tren, se vor prezenta la Postul de Jandarmi al Legiunii C. F. R. din gara de Nord, pentru a fi conduşi de un jandarm în vagonul destinat transportului lor.

Toţi invalizii de război care vin în Bucureşti se vor prezenta la Postul de Jandarmi al Legiunii C. F. R. pentru a primi relaţiile necesare, iar acei care vin în tranzit către alte garnizoane, vor fi îndrumaţi, adăpostiţi şi hrăniţi în localurile special amenajate în acest scop în gara Bucureşti-Nord.

Ascultaţi la radio între orele 12,50—13,50 „Ora ostaşului" (Lunea, Miercurea şi Sâmbăta), „Ora italo-română" (Marţea) şi „Ora ostăşească româno-germană" (Vinerea).

ZILELE TRECUTE d-l Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi d-l Prof. Mihai Antonescu, vice-preşedintele Consiliului de Miniştri, au vizitat expoziţia horticolă dela pavilionul agriculturii din Parcul Carol din Capitală.

Explicaţiile au fost date de d-l ministru Aurelian Pană.

OSTAŞII DE PE FRONT nu sunt numai bravi şi darnici faţă de ţară. Viaţa de campanie i-a învăţat să-şi înalţe sufletele sub imboldul celor mai frumoase sentimente creştineşti. In special dragostea de aproape şi camaraderia sunt cultivate de ei într'o largă măsură. Nu odată ostaşii au adunat din puţinul lor pentru ajutorarea familiilor camarazilor căzuţi la datorie. Din duiumul de fapte de acest fel rămase în umbră, desprindem astăzi unul, pe care întâmplarea ni l-a desvăluit.

Ostaşii şi comandantul unei companii din Reg. 22 Infanterie au donat solda lor pe luna August 1942, pentru ajutorarea familiei eroului soldat Brebeanu Ion din comuna Juncu-Dâmboviţa, camaradul lor.

De undeva de pe front, ostaşii unui Batalion dintr'un Regiment de Vânători, au dăruit solda lor pe luna Septemvrie a. c. Societăţii „Crucea Roşie", filiala Timişoara.

SE ÎMPLINEŞTE un an dela alăturarea României la pactul antikomintern (contra comunismului). Prin înserierea aceasta România a rămas pe linia de conduită adoptată de ea dela început împotriva agitaţiilor comuniste şi propagandei internaţionalei a III. Pactul antikomintern prin scopul lui de apărare a constituit dela înfiinţarea lui un dig împotriva încercărilor pe care Internaţionala comunistă încerca să le provoace în ţările străine. Aderând la el la 25 Noemvrie 1941, România, care dela ivirea comunismului a fost printre cele dintâi ţări care s'au rânduit cu hotărîre împotriva anarhiei comuniste, dovedeşte că e o ţară de ordine şi muncă. Duşmană din primul moment comunismului, România a fost prima ţară care a adus un mare serviciu Europei, nimicind hoardele comuniste ale lui Bela Kuhn.

Astăzi în pactul antikomintern îşi îndeplineşte cu convingere misiunea ei de apărătoare a ordinei, continuând să dea siguranţei ei interne aceeaşi atenţiune pe care a dat-o din primele zile dela ivirea ciumei comuniste.

DE PESTE HOTARE

CU PRILEJUL aniversării zilei de naştere a M. S. Regelui Mihai I, ziarul francez „Petit Journal" consacră un articol, arătând că România a manifestat desăvârşita ei unitate de sentiment pentru Coroană.

CU PRILEJUL luptelor dela Stalingrad s'au remarcat nouile arme cu care este dotată infanteria germană şi în deosebi, nouile mitraliere, care au pricinuit bolşevicilor pierderi extrem de mari.

Aceste mitraliere sunt caracterizate prin imensa rapiditate a focului lor. Intr'un minut pot fi trase 3.000 de cartuşe. Este o cadenţă de foc de o tărie de neînchipuit.

Orice val de atac vrăşmaş, care ar încerca să vină împotriva acestor mitraliere este nimicit dela primele rafale.

Sgomotul ţăcănitului acestor mitraliere este acum bine cunoscut de ruşi. Ei au învăţat între timp să deosebească între vechiul ţăcănit şi cel nou, care durează. Când o rafală este trasă de mitralieră se aude un sgomot mai lung, ca la o explozie.

Bolşevicii prinşi au declarat că, unde sunt folosite aceste mitraliere „electrice", cum este numită de sovietici această primejdioasă armă, ei se opresc de a mai ataca şi încearcă să se pună cât mai repede în siguranţă.

PRESA GERMANĂ publică lungi comentarii cu prilejul aniversării semnării pactului anti-komintern. (Contra comunismului).

In general, ziarele constată că astăzi acest pact a dovedit temeinicia politicei prevăzătoare, cuprinsă în el, care a fost dealtfel în totul confirmată de modul cum s'au desfăşurat evenimentele.

AVIAŢIA ITALIANĂ de pe frontul de Est a introdus un nou tip de avioane, care reprezintă o combinaţie între avionul de vânătoare şi cel de luptă. Avioanele au o formă mai lungă şi o carlingă rotungită atingând o viteză de 500 km pe oră. Sub aripi au dispozitive pentru purtarea a 10—15 bombe incendiare de mare calibru sau bombe explosive de 50—100 kg.

FUEHRERUL a acordat cunoscutei aviatoare germane Hanna Reitsch, care poartă gradul de căpitan de aviaţie, Crucea de Fier cl. I, pentru excepţionalele sale merite şi servicii. Este pentru prima oară că o femeie germană a dobândit această înaltă distincţie.

POLIŢIA SUEDEZĂ a descoperit un complot care fusese pus la cale într'un lagăr de internare de lângă Langmora, unde interpreţi politici şi emigranţi suspecţi, englezi şi ruşi, alcătuiseră o bandă care urma să evadeze şi să se dedea la acte de sabotaj în întreaga ţară, spre a târî Suedia a conflict.

Evenimente din războiu

Frontul antibolşevic din Răsărit

La Stalingrad bătălia este în toi; nu există deocamdată lămuriri mai largi asupra desfăşurării luptelor. Se notează însă că ruşii au făcut câteva străpungeri în frontul de apărare germano-român în anumite direcţiuni, ceea ce de altfel este foarte explicabil. Totdeauna cel care începe o ofensivă aduce forţe superioare, aşa încât la început există un desechilibru de forţe în punctul ales de atacator, desechilibru care se traduce prin oarecari înaintări în dispozitivul defensiv. O ofensivă nu poate fi judecată decât în timp mai îndelungat.

In marea ofensivă dela Harkov din Mai 1942, bolşevicii au reuşit o importantă spărtură, formând o buclă uriaşă în interiorul frontului de apărare german, însă după câteva zile de lupte bucla a fost tăiată la bază şi izolată, iar ruşii au pierdut în „punga" rezultată nu mai puţin de trei armate.

Ultimele ştiri ne arată că la Stalingrad, unde din totalul de 24 de cartiere 22 se găsesc în mâinile soldaţilor germani, grenadirii germani au distrus, prin focurile concentrice ale armelor grele de infanterie, un mare număr de întăriri inamice şi de aruncătoare de granate grele.

In cursul unei lupte împotriva unui grup de case, puternic fortificate, noul tanc aruncător de flacări a dat rezultate formidabile.

Această nouă armă lucrează pe baza unui sistem de împroşcare şi este prevăzută cu un tub la extremitatea căruia se găseşte un mecanism ce se învârteşte în jurul unui pivot. Graţie acestui crater mobil, tancul aruncător de flăcări este capabil să arunce flăcări chiar peste clădiri cu 5 etaje. Tancul aruncător de flăcări dispune totdeodată de arme grele, care apără echipajul său împotriva atacurilor inamice. In deosebi, noua armă este în stare să se înconjoare, graţie obuzelor trase din interiorul carului, cu o ceaţă artificială care-l ascunde în câteva secunde, ferindu-l de orice vizibilitate din partea inamicului.

In ultimele momente aflăm că toate atacurile sovietice, date între Volga şi marele cot al Donului, au fost respinse de trupele germane şi române, după lupte violente cu pierderi serioase pentru inamic, sute de tancuri au fost distruse.

Atacurile inamice întreprinse la Stalingrad au rămas fără rezultat.

Escadrile puternice de avioane germane şi române, cooperând cu unităţile armatei, au atacat în valuri trupele sovietice care pătrunseseră în cotul Donului, provocându-le grele pierderi în tancuri, vehicule blindate şi altele motorizate.

In stepa Calmucă trupele mecanizate germane, în cursul unor atacuri reuşite, au pătruns în poziţiile inamice.

Au fost distruse, cu acest prilej, tunuri sovietice, mai multe tancuri, precum şi alt material de războiu.

Inamicul a fost respins spre Est.

IN CAUCAZ vremea defavorabilă stânjeneşte operaţiunile.

In schimb ele continuă a fi mai vii în sectorul Ilmen, unde atacurile bolşevice sprijinite de blindate au fost respinse de Germani.

Frontul din Africa de Nord

PE FRONTURILE AFRICANE numai acţiuni de recunoaştere, ceva mai violente în Cirenaica, unde elemente de acoperire ale mareşalului Rommel au fost atacate puternic la Sud de Agedabia de formaţiuni blindate britanice. Rommel continuă să ţină contactul rupt cu inamicul, prelungindu-şi retragerea dincolo de Agedabia, probabil spre El Agheila.

Aviaţia axei a fost foarte activă în Tunis şi Algeria.

Incercând să câştige teren în zona frontierei dintre Algeria şi Tunisia, arl frontierei dintre Algeria şi Tunisia, armata I-a britanică a suferit oînfrângere grea. Elemente britanice blindate, destul de importante ca număr, din avantgardă, urmate în deaproape de mai multe coloane motorizate, în timp ce mergeau într'un teren muntos, în care se orientau cu greu, au căzut într'o cursă ce le fusese întinsă de vânătorii de tancuri germani şi italieni. Geniştii germani, din trupele de şoc, au aruncat în aer două cotituri apropiate ale şoselei de coastă, tăind astfel retragerea elementelor din fruntea coloanei inamice, ce se afla în marş.

Sub focul încrucişat al tunurilor ce însoţesc infanteria şi al tunurilor antitanc, care erau bine camuflate, rezistenţa britanicilor s'a prăbuşit rapid. Toate carele blindate de recunoaştere şi mai multe alte vehicule blindate, speciale pentru transportul trupelor, au fost distruse. Ocupanţii acestor mijloace motorizate au fost făcuţi prizonieri, parte din ei rămânând morţi pe câmpul de luptă.

Războiul din Pacific

In insulele Solomon o nouă mare luptă navală este în curs.

In Noua Guinee trupe de marină japoneze au reuşit într'o noapte, ocrotiţi de întuneric, de a debarca întăriri pe uscat. Vremea nefavorabilă a împiedecat aviaţia aliaţilor de a interveni. In privinţa luptelor de debarcare din Buna. Dârza rezistenţă japoneză continuă. Terenul mlăştinos din împrejurimile Bunei împiedecă foarte mult atacul anglo-americanilor.

C. 55.530. — M. O. IMPRIMERIA CENRALĂ, BUCUREŞTI